

Vratislav Damašek se narodil 18. června 1939 v Turnově. Jeho dětství bylo úzce spojeno s poválečnými změnami v českém pohraničí. Po odsunu německého obyvatelstva přišli jeho rodiče na Frýdlantsko za prací a usadili se v Raspenavě, kde rodina našla nový domov. Region tehdy procházel výraznou proměnou – do opuštěných domů přicházeli noví osídlenci a celý kraj se postupně znovu utvářel.

Pan Damašek navštěvoval osm let základní školu v Raspenavě, devátou třídu poté dokončil ve Frýdlantu. Vyrůstal v kraji s výraznou zemědělskou i průmyslovou tradicí, který se po válce postupně měnil. Přestože mnoho továren, mlýnů nebo menších provozů během let zaniklo, Frýdlantsko se pro něj stalo místem, se kterým spojil celý svůj život.

Po ukončení vzdělání obdržel umístěnku do Jilemnice. Kvůli nástupu na vojenskou službu však k odchodu nakonec nedošlo. Po jejím skončení dostal nabídku pracovat jako učitel v Nové Vsi. Později nastoupil na Střední školu hospodářskou a lesnickou ve Frýdlantu, kde působil jako učitel odborných technických a zemědělských oborů. Se školou spojil více než čtyři desetiletí svého života – v pracovním poměru zde pracoval od října 1960 až do prosince 2003. Během této doby škola několikrát změnila své sídlo, než získala dnešní podobu s hlavními budovami v ulicích Bělíkova a Zámecká.

Za více než čtyřicet let pedagogické práce prošly panu Damaškovi pod rukama stovky studentů. Mnozí na něj dodnes vzpomínají nejen jako na učitele, ale také jako na člověka pevně spojeného s Frýdlantskem a jeho historií. Vedle svého profesního života vychoval dvě dcery, pravidelně navštěvuje rodinný statek v Raspenavě a zároveň nepřestává sledovat, jak se kraj kolem něj postupně proměňuje.

Pamatuje si společné soužití českého a německého obyvatelstva, vzpomíná na technickou a zemědělskou vyspělost Frýdlantska, zažil povodně v roce 2010 a následnou obnovu celého regionu, a často zdůrazňuje, že je důležité pamatovat si především to dobré. Jeho životní příběh tak dnes nepřipomíná jen rodina a bývalí studenti, ale i lidé z jeho okolí. Díky projektu *Příběhy našich sousedů* zůstávají jeho vzpomínky zachovány i pro další generace.